

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto\$5.00	For one year\$5.00
Za pol leta2.50	For half a year2.50
Za četrt leta1.50	For three months1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto\$6.00	For one year\$6.00
Za pol leta3.00	For half a year3.00
Za četrt leta1.75	For three months1.75
Posamezna številka3c	Single copy3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Novi dogodki

Društvo narodov, ki posluje kot mednarodna ustanova vseh narodov in držav članic s sedežem v Ženevi, je vzbujalo nekaj dni po otvoritvi sovravnosti med Italijo in Abesinijo, veliko pozornost. Zdaj pa zopet pada Društvo narodov v zaspanost in prava dremavica ga je zajela.

Proglasovanje raznih sankcij na papirju, smo že povedali, da ne zaleže nič. Tega, kar se bo proglaševalo na papirju, se Mussolini prav malo boji. Vedeti in računati pa je moral, da po kostanj ne bo šel nihče v žerjavico med članicami Društva narodov, zato je tudi začel z vojno proti Etiopiji.

Mussolini sicer ni tako premeten in tak diplomat, kakor so n. pr. Angleži sami, ali n. pr. Japonci. Mussolini je preveč zgovoren in gostobeseden ter prevelik bahač. Po celo leto naprej grozi in straši, kaj bo naredil. Ne tako Angleži in Japonci. Ti izvršijo take načrte čisto enostavno. Ko se svet lepega jutra prebudi, zagleda v časnikih mastne naslove: "V Indiji je upor, Anglija izkrcala vojaštvo, da upostavi mir." — Isto z Japonci: "V Mandžuriji veliki nemiri, Japonska izkrcava čete, da zavaruje svoje interese." — Predno se je svet dobro zavedel, kaj se godi, je Anglija in Japonska v takem slučaju že imela okupiran ves teritorij, katerega si je želela, da v njem "upostavi mir in red".

Mussolini pa je bil v tem oziru preveč odprt. Robančil je, kako bo udaril! Vozil je svoje vojske skoro pol leta v Eritrejo, vse javno, menda misleč, da ga bo svet pri tem občudoval. Ko je začel s sovravnostmi, ga je začel svet obsojati. V Ženevi so začeli protestirati, začeli so predlagati in glasovati za sankcije. Ali žalibog vse skupaj je doslej le samo na papirju.

Etiopija se ima zahvaliti, ne toliko Društvu narodov, ker od tega bo prejela le malo dejanske pomoči, pač pa naravnih legi svoje dežele. Od Društva narodov bo dobila le kopico fraz na papirju, morda kake kredite in kaj drugega, dejanske pomoči, to je, da bi se kdo z vojsko zanjo zavzel, bo pa težko kaj. Pač pa bodo Italijani imeli še velike težave z Etiopijo. Vojna se je šele začela in predno bo iste konec, bo poteklo še mnogo vode po Tibetu in Nilu. Pa tudi če bi se Italijanom posrečilo zasesti vso Etiopijo, kar se ji pa ne bo, v najboljšem slučaju v treh do štirih letih, bo imela Italija še potem velikanske težave z Etiopijo. Gorilska vojna po gorah in hribovih bo trajala še potem cele generacije, ker divji rodovi se "rimskim civilizatorjem" ne bodo dajali tako mirno vzgajati, kakor morda kdo pričakuje.

Medtem se pa pletejo v Parizu in v Angliji novi dogodki. Francija, kakor zgleda, ne da od sebe jasne besede, kaj misli z ozirom na italo-abesinski spor. Kakor bi jo to vprašanje ne zanimalo. Angleže pa to vprašanje silno hudo skrbi, ker gre za njih prestiž v Afriki. Drugače bi tudi Angleži ne dali enega samega suhega boba za to

vprašanje. Njihovi interesi, ki so tu posredi, so ogroženi, zato ropotajo in groze.

Laval je baje poslal cesarju Sellašiju neke mirovne pogoje, ki govore, da naj Etiopija prepusti Italiji gotovo ozemlje, na tej podlagi bi se začelo mirovno pogajanje. Iz Addis Ababe še ni nobenega odgovora in ga tudi najbrže ne bo. Celo Angliji se to dopade in čaka, kaj poreče cesar Abesinije.

Na drugi strani so izpadle pravkar senatorske volitve v Franciji. Laval je dobil v dveh okrožjih ogromno večino, kar je znamenje, da njegovo stališče narod odobruje. To je znamenje, da bo Laval nadaljeval svoje stališče do Italije, ki je v tem, da se Francija drži proč in pusti Italiji proste roke v Afriki.

V Angliji se tudi bijejo ostri strankarski boji radi italo-abesinskega spora. Gotove frakcije se zavzemajo za nastop proti Italiji, dočim drugi zopet dvigajo svarilni glas proti vladi, da naj pazi kaj dela. Da se pride v tem tudi na Angleškem do neke jasnosti, bodo v Angliji poslanske volitve dne 14. novembra letos. Do tega časa se pričakuje, da se angleška vlada ne bo odločila, kaj bo storila, oziroma kako bo nastopila v italo-abesinskem sporu.

Tako torej se za enkrat gospodom v Ženevi, ne v Parizu, ne v Londonu, nikamor preveč ne mudi. Delajo in vodijo svoje račune po reku naših južnih bratov: "Ima vremena!"

Za Abesince je le dobro to, da imajo obširno ozemlje in mnogo hribov in gora in nepregledne zaraščene džungle, skozi katere Italijani ne morejo. Drugače pa, če bi čakali in bili odvisni na kako dejansko pomoč od Društva narodov, bi jih Italijani že davno položili v grob...

SLIKE ZA SREDNJI ZAPAD

Cleveland, O.
Končno sem določil obiskati z novimi filmi slikami srednjega zapada, od Joliet do Sheboygana, kakor sem po navadi že to večkrat poprej naredil.

Čas določen v ta namen je med 17. in 30. nov. Za rediteljico ali določevalko teh slikovnih prireditev sem določil Mrs. Helen Kušar, 1936. So. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill. Ona ima v oskrbi, kje in kateri večer se lahko slike pokažejo, ker drugače bi vzelo preveč pisanja sem in tje.

Mrs. Kušar ima že določene prireditev med zgoraj določenim časom, za nadaljna naročila se pa lahko z njo dogovore še ostale naselbine vstevši kakor že zgoraj omenjeno. Glede slik naj bo vsak prepričan, da imam dovolj novih letošnjih iz domovine: Evh. Kongres iz Ljubljane, bima iz Žužemberka in več drugih pokrajin, kjer so se vršile lepe procesije Sv. R. T. Že sam Evh. Kongres v Ljubljani bi zadostoval, da pride slednji rojak gledat slike. Priidite pogledat pa ravno tako tudi ostale slike iz domovine. Dovolj so zanimive, da si boste v dolgih jesenskih večerih privoščili prave domovinske zabave.

Pri tem imam pa slike od velikanske Baragove prireditve pri odkritju spomenika v kulturnem vrtu in pa ves Evharistični kongres, ki se je vršil v Clevelandu isti čas. SH.

ke bi mogla vsaka naselbina imeti v svoji sredi po dva večera da bi samo glavne stvari videli.

Minnesoto in železni okraj obiščem s slikami v mesecu maju prihodnje leto.

O vsem tem se prav lahko pismeno dogovorite z Mrs. Helen Kušar, da ne bo nobene zmešnjave glede datuma in drugih okoliščin.

Glede vstopnine ne bo prehud, od tega pa bo v naselbini ostalo polovica tega, kar bo čistih dohodkov. Toraj bo za vse prav.

Ze naprej kličem: Bog Zivi Vas moji stari prijatelji in znanci!

Anton Grdina lastnik slik.

NA SPREVDU POKOJNE MRS. MARKO BLUTH

Joliet, Ill.
Zadnjo soboto 19. oktobra se je vršil pogreb pokojne soproge zastopnika "Amer. Slovenca" v Jolietu, Mrs. Marko Bluth. Zatisnila je svoje trudne oči po kratki bolezni. V ponedeljek tisti teden je bila še v cerkvi, v torek pa se je preselila v večnost.

Pokojnica je bila ena izmed slovenskih pionirk, ki se je trudila in žrtvovala s svojim marljivim in skrbnim soprogom Mr. Marko Bluthom vse skozi skoro pol stoletja v tej zemlji. Vzgojila je več sinov in hčera in bila vedno skrbna in zvesta žena svojemu možu. Doma je bila iz solčne Belokrajine, odkjer prihaja tudi njen soprog Mr. Marko Bluth.

Kljub temu, da jo je zadnja leta trla starost, saj je dosegla 77 let starosti, kakor tudi kaka bolehnost, je svoja leta junosko nosila in ni nikdar tožila nad njimi. Bila je skromna, tiha, pravi vzor slovenske krščanske žene.

Pokojnica je bila kljub vsej

MOJE POTOVANJE MED VESTFALSKÉ SLOVENCE

Pripoveduje A. Kordeš

SLOVENC

Moje potovanje v Westfalijo bi bilo zelo nepopolno, ako se mi ne bi izpolnila srčna želja in najmočnejši nagib, ki me je nagibal na to dolgo pot in to je, poiskati westfalske Slovence v njihovem življenju ter med njimi spregovoriti prijateljsko, bratsko besedo. Mislim sem, da bo šlo to zame, kot je šlo v resnici. Slovenci so namreč silno raztreseni na teritoriju raztegnjenega industrijskega Porurja. Vseh westfalskih slovenskih izseljencev je približno 40.000. So pa tako raztreseni, da jih je v kratkem času prav težko vsaj nekaj skupaj zbrati. V Buerju samem je samo nekaj družin. Več jih je v sosednjih krajih, ki so že uro hoda oddaljeni kot je Gladbeck, Vesterholt, Oberhausen, Wesel, kjer župnikuje č. g. Teusundern, ki se je perfektno naučil slovenskega jezika da se je lahko posvetil dušeskrbstvu Slovencev Matrijelno ti Slovenci ne stoji tako slabo. So vedinoma rudarji in tovarniški delavci, ki so močno organizirani, tako da tudi eventualni brezposelnosti dobivajo od podjetnikov podporo.

Ti westfalski Slovenci bi lahko imeli veliko moč, ker so tako močni po številu, ako bi delali eno-no. Je pa usodno zarje, da so silno razdvojeni in razdeljeni v dve nasprotni organizaciji, ki sta v okolici Essena približno enako močni. Prva je "društvo sv. Barbare", z odlično katoliškim in narodnim programom — nekako obsežno naše prosv. društvo. Druga stranka pa je "Jugoslovansko delavsko društvo Bueri W.", ki pušča versko vprašanje popolnoma v nemar in se navdušuje ter deluje izključno v nacionalnem pravcu. So to nekaki pristaši prejšnjega našega režima.

Najprej mi je bila dana prilika, da sem prišel med slednje, ko so se v Westerholdu fotografirali. Niti najmanj nisem slutil, da vlada med Slovenci taka razdvojenost. Tu so se mi takoj odprle oči. Predsednik me je namreč v dvorani pozdravil in močno povdarjal, da me ne pozdravlja kot duhovnika, marveč kot slovenskega rojaka in naglašal, naj ponesem v domovino vest, da je njihovo društvo izključno na narodni bazi, versko vprašanje pa pripušča vsakemu, da ga subjektivno rešuje sam. Iskreno sem se mu zahvalil za odkritosrčno izpoved ter izjavil, da v resnici nisem imel namena

njen soprog Mr. Marko Bluth. Kljub temu, da jo je zadnja leta trla starost, saj je dosegla 77 let starosti, kakor tudi kaka bolehnost, je svoja leta junosko nosila in ni nikdar tožila nad njimi. Bila je skromna, tiha, pravi vzor slovenske krščanske žene.

Pokojnica je bila kljub vsej

priti med nje kot misijonar, marveč kot Slovenec, ki si je že vedno želel obiskati svoje jugoslovanske westfalske rojake. Želel bi, da bi se zbralo v nedeljo čimveč Slovencev skupaj, da bi se znašli v odkriti domači beseidi in pesmi. Predlagal sem, da bi se zbrali najprej v cerkvi sv. Ludgerija v Bueru, nato pa v zasebnem lokalu. Vsi so bili zato navdušeni. Razpoloženje je postajalo vedno bolj domače, dokler nismo segli po narodnih pesmih in prepevali, da so odmevale stene do poznega večera. Spremljali so me prav do doma in slovo je bilo prisrčno v sklepu, da se v nedeljo popoldne ob 5h v cerkvi sv. Ludgerija zopet vidimo. Povabil sem tudi voditelja katoliškega društva v Gladbecku, naj pozabijo na vse predsodke do drugega društva in posameznih članov ter moža storijo svojo katoliško dolžnost. V nedeljo po obedu sem se udeležil pevske vaje njihovega cerkvenega zbora, ki je izredno mnogoštevilen in dober. Prepevali so slovenske narodne in cerkvene pesmi. Naš medsebojni pozdrav je bil prav posebno iskren. Zdelo se mi je, kot da bi bil med domačimi pevci pri Sv. Lenartu. Povabil sem jih ponovno v cerkev za 5h popoldne in vsi so se tudi dejansko odzvali. In res. Proti 5h so se zbirale cele vrste Slovencev od blizu in daleč, pristaši obeh strank v cerkev sv. Ludgerija. Zbralo se jih je okoli 200 ljudi. Imel sem nagovor, v katerem sem jim prav posebno polagal na srce največjo zapoved krščanstva, medsebojno razumevanje, podporo in ljubezen za skupno delo narodnega in verskega poglobljanja. Oboje je potrebno, kakor je največja zapoved ljubezni

ena, a vendar vsebuje dve plati: ljubezen do Boga — ljubezen do bližnjega. Tudi Marije, posebne zavetnice Slovencev, naj ne pozabijo. V ta namen smo peli lavrentanske litanije. Vsa cerkev je odmevala v mnogih slovenskih Marijinih pesmih in meni samemu se je zdelo, da je vsa otroška, mila prošnja v tujini borečih se k zavetnici in dobri nebeski Materi. Posebno so pa strmeli nad tem zbornim petjem ljudskih in umetnih pesmi, nemški Westfalci, ne izjemši domačih duhovnikov. Je pač le res: slovenska pesem je nekaj značilno lepega, česar nima menda noben drug narod na svetu.

Po cerkveni slovesnosti so se svoji skromnosti priljubljena bu na pokopališču. Pogreba se med narodom, kar je pričal je udeležil tudi č. g. pater njen številni pogreb, ki se je John Ferlin, znani slovenski vršil v soboto dne 19. oktobra čebelar v Lemontu. Društva, h iz hiše žalosti, v cerkev sv. Jožefa, kjer je daroval za pokojnico domači č. g. župnik John Plevnik črno peto sv. mašo ter opravil pogrebne obrede v cerkvi in potem ob gro-

zbrali vsi v dvorani korenito katoliškega hotela Dücker, kjer je bilo vse nadvse lepo in domače. Dvorana je bila nabitá polna članov obeh društev, le kaki trije je zagrizeni voditelji, ki tudi v cerkev niso hoteli, so sedeli sami zase zunaj dvorane. Pevska zbor obeh društev sta prepevala našo slovensko pesem, mi vsi pa smo bili domače edini v mislih, da smo zbrani sami bratje, enega duha in ene krvi. Povdarjal sem, da jih naj to vedno družijo z vezmi narodne in verske omike. Narodne, ker je velika nevarnost, da ne utonejo v močnem valu pangermanizma. Mlajša generacija že mnogo lažje govori nemško, otroci slovensko sploh več ne znajo; verske, ker je ta nevarnost v teh prenapetih, versko raztrganih in protikat. cerkvi naperjenih časih še mnogo večja.

Bilo je že precej pozno, ko sem začel misliti na odhod. A prepevali smo še dolgo in domače iskreno. Vse naše narodne pesmi so jim še poznane. Moški in ženske so se kar gnetli okrog mene ter me spraševali o sorodnikih in znanih in kar čudno se jim je zdelo, da jih večinoma nisem nič poznal — saj so vendar njihovi znanci, ki jih že niso videli trideset, štirideset let. Eden se kar ni mogel ločiti od mene. Je doma od Sv. Marka v Svi. gorah. Z njim sva rekla marsikatero prav po prejško. Mislim, da je bilo to eno najlepših doživetij, zanj v dolgih 38 letih, odkar je zapustil ljubo domačo grudo. Pri slovesu je kar mrgolelo pozdravov na vse ljudi in kraje: od Sv. Marka preko Slovenskih gor, do Maribora in Celja, Trbovelj itd. Ako vsem tem vseh pozdravov ne morem izročiti osebno, naj razberejo svoje znanec in sorodnike iz teh vrstic in naj ne pozabijo nanje, ki žive že cela desetletja v Westfalci, a jih še vedno veže hrepenenje preko dalj in meja na rodno grudo in poznanstvo.

Z globokim zadoščenjem in veseljem v srcu, a izčrpnemu zmuden sem se nato v spremstvu g. Rozmana, ki mi je bil v vsem kažipot, mecen in desna roka, vrnil v župnišče, kjer smo se pozno v noč z gostitelji ob mizerliju in renskem čevčku praznovali iskreno moje slovo. Drugo jutro sem imel namen odpotovati. Stisnil mi je velikodušno v roko 5 mark, v srce pa mnogo pozdravov, za častito duhovščino v Mariboru, kojih gostoljubnost in odprto srce westfalski duhovniki iz zadnjega mudenja ob priliki evharističnega kongresa v teh krajih — sploh ne morejo pozabiti. Revanzirali so se tem bolj nad menoj.

(Dalje prih.)

(Dalje na 3. strani.)

ZLATO MESTO IN TARZAN

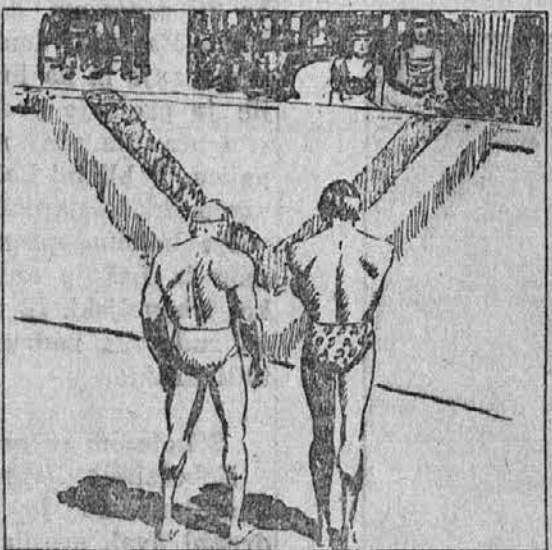
(37)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Lepa Nemona se je udobno vlegla v svojo kraljevo ložo, ko sta Tarzan in Phobeg korakala okoli arene. Ni hotela kazati preveč svoje radovednosti in je gledala na oba le tako z napoli odprtimi očmi. Najbolj je ogledovala tuja Tarzana. "Krašno je zraščeno", si je izrekla sodbno o gospodarju džungle.

"Pa tudi višji je nekoliko," je nadaljevala glasno Nemona. "Jaz stavim takoj 100.000 drahem na tega tuja," je rekla kraljica obrnena proti Erotu. "Samo pogledi kakešne mišice ima Phobeg," se je obrnil Erot h kraljici. "Govorijo, da človeka samo prime in mu zlomi vrat. Bomo videli," reče Nemona.

Oba, Tarzan in Phobeg sta se postavila v areni, ne predaleč od sedeža kraljice Nemone. Navodila za borbo so bila priprosta in so glasila samo tako, da bojevnika skušata drug drugega ubiti samo z golimi rokami, brez orožja. Onemu ki svojega nasprotnika ubije, podeli kraljica prostost.

"Kadar zaslišita glas trombe, tedaj se spoprimita," je zaklical poveljnik v areni. "In bog Theos naj bo z vami!" — Tarzan in Phobeg sta se razšla na deset korakov. Tako sta vsak posamezno čakala na napovedano znamenje za začetek spopada. Ljudstvo ki je slišalo naznailo, se je umirilo.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevem kurzu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembi kurza. Včrta so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$ 10.00 pošljite \$ 10.85
Za \$ 7.30 300 Din	Za \$ 15.00 pošljite \$ 16.00
Za \$ 9.70 400 Din	Za \$ 25.00 pošljite \$ 26.10
Za \$ 11.75 500 Din	Za \$ 40.00 pošljite \$ 41.25
Za \$ 23.50 1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite \$ 51.50

Live:
Za \$ 9.35 100 tir; za \$ 44.50 500 tir in za \$ 88.20 1000 tir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovence)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

ZAKAJ JE TREBA ITALIJI KOLONIJ?

ČUDNE ZVERINE

Orjaške netopirje so pred kratkim dobili v newyorškem zverinjaku iz južne Amerike. Vidimo jih na gornji sliki, ko spijo z glavo navzdol.

Na vsak način je Italija izmed onih držav, ki ima največ prebivalstva. Na prostoru 310.000 kvadr. kilometrov prebiva 42 milijonov ljudi. Zato je bilo v Italiji zmeraj najbolj pereče vprašanje — vprašanje o izseljencih. Do 1. 1925 se je izselilo iz Italije vsako leto 400.000 ljudi. A fašistovska vlada ni marala, da se ljudje selijo iz domovine in zato naložila vprašanje o novih zemljah, ki jih je treba pridobiti, da bo za Italijane na lastnih tleh dovolj prostora. Najprej se je ozirala v Malo Azijo, nato na Balkan, slednjič pa v Abesinijo, češ, da je popolnoma zanemarjeno ozemlje, ki ga na izkoriščanje prirodnih dobrin in zato ko nalašč pripravljajo za italijanske kolonije. Tako so rekli: Italija nima prostora v svojih mejah, ljudem je treba dati kruha in zato je treba začeti vojno. — Vendar je stvar nekoliko drugačna: Predvsem ima Italija velike kolonije. Na severu Afrike je Tripolis, ki meri 900.000 kv. km. Dalje je Cirenajka s 600.000 kv. km. Torej skupaj: 1.500.000 kvadr. kilometrov, kar je petkrat več, kakor pa obsega ves Apeninski polotok. Razen tega meri še italijanska Eritreja 120.000 kv. km in Somalija 460.000 kv. kilometrov.

Toda število Italijanov je v teh kolonijah kar neznatno. V Tripolisu jih je 20.000 izmed 650.000 skupnega prebivalstva; v Cirenajki je 10.000 Italijanov na 325.000 domačin, v Eritreji 5000 na 400.000 domačin in v Somaliji 8000 Italijanov na 650.000 vseh prebivalcev. V Tripolisu so kolonizacijske prilike mnogo boljše kot so bile n. pr. v Alžiru v začetku francoske okupacije. Libijsko primorje je bolj travnato poljano ko puščava. Proti strani travniki dajejo travo alfo, ki je izborna za papir. Ondi so tudi nasadi za bombaž. Oaze v Fezzanu dajejo mnogo izrednih sadežev. Libijska trgovina je tako razvita in Libija je bila še v dobi Rimljanov cvetoča provinca. Zatorej se človek zares izprašuje, zakaj se Italijani v večjem številu ne selijo v svoje kolonije.

VOJNE TEŽKOČE V AFRIKI

Posebni poročevalci "Timesa" opisujejo način prodiranja italijanskih čet povodom akcij proti Adui, takole: Na čelu italijanske kolone marširajo posebno čete, sestavljene iz italijanskih askarijev, ki so nalašč izučeni za obmejsko stražarsko službo. Vodijo jih italijanski častniki. Glavna naloga teh čet je čiščenje terena pred glavnimi silami prodirajoče italijanske vojske. Predvsem poskušajo zlomiti odpor neregularnih abesinskih vodov, ki jih zapletajo v četniško vojno. Tem izvidniškim četam pomagajo oddelki za afriško vojno nalašč konstruiranih lahkih tankov, ki so se v prvih dneh pohoda odlično obnesli. Za temi zaščitnimi in izvidniškimi četami prodirajo v sklenjenih formacijah kolone italijanskih divizij. Na fronti izvidniških čet se odigrava cela vrsta večjih in manjših četniških prask, ki zahtevajo na obeh straneh svoje žrtve. Vročina je huda nadloga za prodirajočo italijansko vojsko. Že po osmi uri zjutraj je zrak kakor razbeljen. Prodiranje Italijanov ovirajo tudi številne zapreke, ki so jih postavili Abesinci pri svojem umiku. Proti italijanskim tankom kopljejo po 2 metra široke in globoke jareke. Pri pohodu na Aduo so italijanske čete napredovale prvi

svoje kolonije in je vseh izseljencev po kolonijah le 30.000, a sicer se je Italijanov izselilo v druge države po 400.000? Če prebiramo italijanske članke o "prekomorski ekspanziji," se nam dozdeva, ko da je Italijanom lastne kolonije enaka blagostanja doletne države. To je seveda zmotno mišljenje. Tako so Arabci osvojili pokrajine, ki so bile cvetoče in kultivirane, pa so se pod njihovo vladno spremenile v puščave. Španija je imela v svojih rokah več ko polovico Amerike kar ji pa ni nič koristilo in se je zmeraj bolj manjšala in bila vedno bolj siromašnejša. Portugalske kolonije imajo izgubo, italijanske prav tako; uspeva, pravna za italijanske kolonije, pa angleške, francoske, belgijske, nizozemske.

S tem pa ni rečeno, da Italijani ne bi znali voditi kolonij in da bi ne bili marljivi in pošteno delavci. Te lastnosti imajo Italijani v veliki meri. Nimajo pa — kapitala, nimajo denarja! Obdelovanje kolonij, nasadov, novih rastlin itd., pa zahteva predvsem mnogo denarja in ni zadosti, dobra volja in poštenost. Italija pa je uboga država, ki nima sirovini niti ni na socialni in gospodarski višini. Državni proračun ima že več let izgubo in ta izguba raste bolj in bolj in so za njeno pokritje potrebne prav hude odredbe. Kolonije po ekvatorskih džunglah in saharanskem pesku pa požro milijone zlata, preden kaj donesajo. Za kolonizacije Tripolisa je šlo že nekoliko milijonov, a jih je še zmeraj premalo. Zato se je vsako leto 400.000 Italijanov rajši izselilo na Francosko, v Tunis, v Ameriko, namesto da bi šli v svoje kolonije.

Glede na Abesinijo je težko reči, ali bi obogatila Italijo. Saj bo vojni pohod požrl ogromne vsote in za kolonizacijo bo tudi treba milijonov. Za to pokrajino bi šlo več denarja, kakor pa ga je bilo treba za Libijo. Zakaj si torej Italijo tako želi Abesinijo, da je radi nje svetovno tehnično spravila v nihanje? Le eno bi bilo mogoče: da to zahteva naravni razvoj fašizma.

dan dobrih 20 km. tako da so dospeli izvidnice divizije do vnožja gorovja, kjer so se pričele šele prave težave. Prvi resni odpor so pokazali Abesinci na gori Daro Takle, kjer so zasedli prevladujoče položaje nad strmo gorsko sonno stražarsko službo. Vodijo jih italijanski častniki. Glavna naloga teh čet je čiščenje terena pred glavnimi silami prodirajoče italijanske vojske. Predvsem poskušajo zlomiti odpor neregularnih abesinskih vodov, ki jih zapletajo v četniško vojno. Tem izvidniškim četam pomagajo oddelki za afriško vojno nalašč konstruiranih lahkih tankov, ki so se v prvih dneh pohoda odlično obnesli. Za temi zaščitnimi in izvidniškimi četami prodirajo v sklenjenih formacijah kolone italijanskih divizij. Na fronti izvidniških čet se odigrava cela vrsta večjih in manjših četniških prask, ki zahtevajo na obeh straneh svoje žrtve. Vročina je huda nadloga za prodirajočo italijansko vojsko. Že po osmi uri zjutraj je zrak kakor razbeljen. Prodiranje Italijanov ovirajo tudi številne zapreke, ki so jih postavili Abesinci pri svojem umiku. Proti italijanskim tankom kopljejo po 2 metra široke in globoke jareke. Pri pohodu na Aduo so italijanske čete napredovale prvi

Med skalovjem in kaktejami je dovolj skrivališč za zasede. Vsa pokrajina je kakor nalašč za gverilsko vojskovanje, divje in kruto. Če bo modri švedski general Vidgin mogel pregovoriti Abesince, naj se na ta način vojskujejo, Italijani nikamor ne bodo mogli. Italija bo pač dosegla nekaj sijajnih začetnih uspehov ob mejah, potem pa bo vojskovanje splahnilo v kruto uničevanje, kateremu šibka finančna moč Italije ne bo več kos. Vendar pa je mogoče, da pognosi in divji amharski vojskači ne bodo poslušali nasvetov švedskega generala ter se bodo rajši vrgli v bojni metej s sulicami in ščiti med divjim krikom: "Adua! Adua!" Če se bo to zgodilo, bodo postali dober cilj letalstvu, tankom in strojnimi puškam. Italijani naj bi molili, da bi Abesinci ubrali to taktiko! V knjigi je popisana tudi vznemirjajoča anekdota, ki bi dala misliti, da bodo želje Italijanov vendar le uslišane. Cesar se je udeležil vojaških vaj v kadetnici. Ko je bilo vse končano, so mu švedski častniki povedali, katera stran je zmagala. Cesar je bil zelo presenečen in nejevoljen, ker je bil prepričan, da se drugi zmagali. Švedi so mu nato pojasnili, da je v modernem vojskovanju tako: Tiste čete, ki so manj vidne, navadno zmagajo. Nekdo iz cesarjevega spremstva je nato dejal, da je tako mnenje docela napačno. "Vojska je vojskovanje, ne pa skrivanje. Le strahopetci se plazijo pred sovražnikom. Abesinec pa se bolj viteško bojuje, mož proti možu. Abesinec nikdar ne bo streljal na sovražnika iz zasede!" In tako nastaja za čuda narobe svet! Civilizirana vojskila, ki se pripravljajo za civilizatorično kemikalije. Abesinci se bodo morali začeti bojevati na bolj "civiliziran" način, če hočejo kaj opraviiti.

OROŽJE DANES IN LETA 1914

Vojna tehnika je pač tako napredovala, kakor nobena druga, kar priča o bistvu človeške krvi, ki je — boj. Ta napredek nam pokažejo suhe številke, ki izražajo silno naglo pot napredka, ki prav za prav ni napredek, marveč povratek v — divjost. Leta 1914 so nosili poljski topovi kroglo 7 km daleč; l. 1934 že 13 km. Top kalibra 36 cm je nesel izstrelke samo 30 km daleč, zdaj 65 km, razen tega so še topovi, ki streljajo do 150 km na daleč. — Isto je s tanki. Leta 1918 se je navaden tank pomikal z brzino 7 km na uro v območju 100 km krog sebe; l. 1934 pa z brzino 25 km, na 250 km prostora krog sebe. — Lovski tanki so imeli l. 1918 brzino 12 km na uro; l. 1934 pa 50 km in so oboroženi s 4 strojnimi. Največja razlika pa je glede na letalstvo. Izvidniška letala so imela l. 1914 80 konjskih sil in brzino 80 km na uro; l. 1934 pa imajo 800 konjskih sil in brzino 350 km na uro. — Lovskih letal in težkih bombarderjev leta 1914 še ni bilo. Motorji lovskih letal imajo 800 konjskih sil, srednjih bombarderjev 1400 konjskih sil in težki bombarderji 1600 konjskih sil. Največjo brzino imajo lovski letala, 450 km na uro; srednji bombarderji 350 km in težki 250, 300 do 450 km na uro. Glede na vojno tehniko je zdaj poglavito, da prodere vojaštvo čim bolj v neprijeteljsko ozemlje, kar najbolje spoznamo iz nemške taktike, ki razlikuje artilerije bližnjih in daljših borb in tanke za pomoč iz daljave in tanke, ki samostojno "delujejo"; prav tako imajo letala za bližnje in oddaljene bitke. Iz teh podatkov je razvidno, da teži nemški način vojevanja, da se istočasno razbije sovražnikova fronta v vsej dolžini, ki meri 10 do 12 km v boju divizije napram diviziji, a fronta se razširi tudi na 20 do 40 km ozemlja. Po angleškem načinu bi fan-

mrtvaških ragljah. V Rusiji je zdaj več deset tisočev žensko vojakov. — A to ni prav za prav nič novega; tudi v zgodovini davnih narodov so se ženske udeleževale bojev, posebno še pri obrambah mest.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.) so jo položili k večnemu počitku. Blagi pokojnici naj sveti večna luč in naj spava v Bogu ter uživa večni mir. Potrtemu soprogu Mr. Marko Bluthu pa naše globoko sožalje, kakor tudi vsem sinovom in hčeram pokojnice!

VLAK POVOZIL ROJAKA

Evelet, Minn. Že na Labor Day zvečer je okoli 9. ure hodil neki Peter Maurin, star 42 let, iz mesta Hibbinga proti Kelley Lake. Ko je nesrečno stopil na železniško križišče, ga je nepredvidnega zadel vlak Great Northern železnice. Bolniška ambulanca ga je kmalu pobrala ter so ga odpeljali v Rood Hospital v Hibbing, Minn. Glava mu je bila vsa točena, desna roka odrezana in noge niti niso več rabile. Zlomljen je imel tudi hrbet. Zdravnik se je takoj izrazil, da ta človek ne more več dolgo živeti, ker je preveč poškodovan, pa je vendar v silnem trpljenju živel še 20 dni. Umril je dne 22. sept. ob 5 uri popoldne. Zaznalo se je, da je imel pokojni brata, katerega pa niso mogli dolgo najti, zato se je vršil pogreb ponesrečenca šele 28. sept. zjutraj ob 9. uri s sv. mašo v Community cerkvi, South Hibbing, Minnesota. Rev. Father Papich mu je podelil še poslednji blagoslov.

J. H. Sterbentz, sr.

Najboljši illinoiški mehki prenog prodajam; 4 vreče \$1. Dostavljam brezplačno v Chicagi. Pokličite LAWdale 6699.

ZA NAJEM

imamo več malih stanovanj med Ashland in Western. Nizka najemnina. Pišite dopisnico in naš uslužbenec vam jih bo pokazal. John J. Ouska & Co., 3501 W. 26th St., Chicago, Ill.

23 LET IZKUŠNJE
Preizkudaje oči in predpisuje očala

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

VELIKA
BLAZNIKOVA
PRATIKA
ZA LETO 1936.
JE TUKAJ!

Ravnokar smo jo prejeli in je kakor vsako leto tudi letos zelo zanimiva. Krasijo jo številne slike, kakor tudi bogata vsebina. Naročite jo takoj, dokler založba ne poide. — Stane z poštnino vred

25 centov

Naroča se od:
KNJIGARNA
AMER. SLOVENEČ
1849 W. Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

BOŽIČNI IZLET V JUGOSLAVIJO
Nič ni lepšega kot če se o božiču snide vsa družina v domači hiši. Naši rojaki ki so že dolgo let v Ameriki, posebno o božiču zahrepane po svojih in po domovini. Prejšnja leta ni bilo mogoče te želje tako lahko izpolniti, ker je bila vožnja draga, letos je pa vožnja znatno cenejša, prostori na parnikih so izboljšani in potovanje je v vseh doli bolj udobno. Za letošnje božične izlete sta Hamburg-American Line North German Lloyd izbrala štiri znane ekspresne parnike. "New York" odpluje dne 5. decembra, "Bremen" 7. decembra, "Albert Ballin" 12. decembra, "Europa" pa 15. decembra. — Vsi štirje izleti bodo pod osebnim vodstvom Mr. S. S. Goydich, potujoč potniški agent Hamburg-Lloyda bo nadzoroval izlet na parniku "Europa" dne 15. decembra. On je v tej stroki popolnoma izvešan in potniki se bodo pod njegovim vodstvom na božičnem izletu izbornu počutili. Ekspresni vlak ob "Bremen" in "Europa" v Bremerhaven jamči za udobno potovanje do Ljubljane. Na razpolago so tudi izborne železniške zveze iz Hamburga. Na parniku bo prijetna zabava, tako da te vožnje ne boste nikdar pozabili.

BOŽIČ
v Jugoslaviji

PRIDITE! PREŽIVITE BOŽIČNE PRAZNIKE V STARI DOMOVINI

Parniki iz New Yorka:

New York	5. decembra
Bremen	7. decembra
Albert Ballin	12. decembra
Europa	15. decembra

Ekspresni vlak ob BREMEN in EUROPA v Bremerhaven jamči za udobno potovanje do Ljubljane. Istotako točne zveze iz Hamburga.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

130 W. RANDOLPH STREET, CHICAGO, ILL.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITTE

Prevod iz franco-
skega izvirnika

Ta žena — joj, ta žena ni nobena druga, nego ona sama!

Torej naj se odzove klicu požrtvovalnosti? Ali naj doprinese svojo žrtv? Naj torej žrtvuje svoj mali lepi rojstni kraj... naj žrtvuje vse, kar ji je najbolj všeč... naj žrtvuje nesrečnega Filberta, ki tam doli čaka nanjo... njega, ki čaka na koleh kleče pred Razpelom? Ali naj se žrtvuje življenju v Parizu, poleg tašče in dveh svakinj, s katerimi je bilo že prvo srečanje nepopisno trpljenje in grozen udarec za njen najbolj upravičeni ponos?

Rolanda se je z grozo potapljala v vseh teh vprašanjih...

Skušnja sledi skušnjavi... Razlog razlogu... Slehera misel je bilka, katera se obupanec oklepa. Razsodnost pobožnega dekleta se duši pod neizpodbitno doslednostjo Rogerjevega dokazovanja.

Po ulici Lepic se vračajo... oh, kako dolga je ta pot!

Noč, ki je med tem postala vse bolj črna, jih objema, kakor da hoče braniti begu pred tem poslednjim naporom. Roger Maude koraka ob Rolandi.

Na obrazu mladenke opazuje zdvojenost, ki jo je povzročil najmanj pričakovani razlog. V mraku vneto ponavlja:

"Da, izgubil sem vero; toda ni ga človeka na svetu, ki bi mi jo mogel spet vepiti, razen vas, Rolanda, draga moja... Mislim, da ga ni večjega čara za človeka viteške in mistične narave, kakršne ste vi, nego rešiti dušo, in sicer dušo mladega človeka; rešiti jo s pomočjo ljubezni. Ali mar ne, Rolanda?... Ne boste vendar odklonili, postali mi angel v najresnejšem, najglobljem in najsvetejšem pomenu besede."

Roger Maude je pogledal dekle in spoznal, da je prav to vprašanje zadelo v živo in trpinčilo njeno srce.

"Prosim vas, gospod Maude... povedali ste že, kar ste imeli povedati... Uporabili ste... morda celo zlorabili ste vzvišeno sredstvo, o katerem nisem niti mislila... Prosim vas!... ne trpinčite me še dalje!... Dozvolite mi, da preudarim!..."

"Da preudarite!... Oh, v tej besedi je vendar vse upanje!... Rolanda, bodite zahvaljeni za to besedo, ki se mi jo nocoj poklonili... in ki jo shranim v najbolj skritem kotičku svojega srca. Resnično, hvala bodi Presvetemu Sreču!... Kajti te besede bi v Operi ne bil postal deležen."

Ves blažen je stisnil njeno roko ter s tem poskušal utrditi jo v njeni obljubi, nato je šel in zapustil dekle v najhujši zdvojenosti.

Ko sta vstopili v hotel, se je teti spet zdelo, da se je bilo nekaj med njima zgodilo.

"Kako si mi žalostna, Rolandica!... Pozabi vendar že na neumno pustolovščino, ki sva jo davi doživeli!"

"Ah, to je že daleč in pozabljeno!..."

"Kaj ti je torej?"

"Rada bi videla jasno sama vase..."

"Videla jasno sama vase...? Toda povej vendar, radi česa?"

"Ne vprašajte!"

"Bodi temu kakorkoli, jutri zjutraj pojdem k svetemu obhajilu; tudi jaz bom prosila Boga, naj me pelje po pravi poti... Prosila ga bom, naj mi da znamenje, tako zame, kakor zate. On edini nama bo po-

svetil na pravo pot na tem strašnem križišču."

"Strašno zares!..."

"Ubogi Roger!... Stori je nocoj vse, kar je mogel, kajne?"

"Oh... seveda."

"Nalašč sem vaju pustila nekaj časa sama... Ni bilo prav!..."

"Morda..."

Tisto noč je Rolanda slabo spala. Kakor ostru puščica je bila zapičena vanjo Rogerjeva prošnja, naj se žrtvuje zanj. Budna se je obračala... obračala vso noč... Je-li to morda vse božja volja?... Je-li to morda samo nova zvijača, da jo spravi s prave poti in hkrati uniči dve življenji? Skušnja?... ali klic apostolstva...?

Najprej je prišlo Rolandi na misel, da bi obiskala gospoda voditelja iz "Stare Rakovice" ter da bi mu razložila stvar, ki obtežuje njeno vest. Toda v tem slučaju bi morala izdati Rogerjev verski dvom. Čeprav ne bi izustila namena, bi ga gosposod voditelj takoj ugenil.

Če bi govorila jutri z enim gospodov kaplanov v cerkvi Sacre-Coeur...? Duhovnik je najboljši svetovalec v težkih urah življenja!

On živi v milosti svojega poklica... na neki višji stopnji... izkušen je... osebne koristi nima nobene... Boljšega nasveta ne bi mogla nikoder dobiti. Naposled pa je v tem slučaju najprimernejši.

Naslednji dan se je bil naredil zjutraj bisernostiv in poln je bil oktobrske melanolije, ki človeka v dno prevzema. Obe ženski sta šli počasi po ulici Lepic ter opazovali v polni dnevni svetlobi ogromno mesto ob vznožju, nad katerim se je vil dim in je bilo zajeto v neprestanem mrzličnem toku. Vstopili sta v božji hram in po kratki vroči molitvi sta počakali svete maše.

Rolanda je zapustila svojo teto ter šla vprašat po službujočem gospodu kaplanu.

Kakšen je?... tega ona ne ve. Pa vendar bo ta duhovnik že čez nekaj hipov odločil o njenem življenju, o njeni bodočnosti, o njenem sreču.

Kako strašna je duhovnikova odgovornost, pod katere težo bi časih ošibile rame angela, kakor pravi sv. Avgustin! Vprašanje, ki ga je Rolanda skrbno zapisala, se je glasilo:

"Dekle, ki ljubi od nekdaj vernega in pobožnega mladeniča, s katerim je malone zaročena, bo-li svoje življenje bolje uporabila, če se omoži z drugim mladeničem, ki ga ne ljubi... ki ga nikoli ne bo mogla ljubiti, ne njega, ne njegove okolice, a ga bo morda po tem zakonu privedla zopet k vernosti in pobožnosti?"

Ko je odšla iz kaplanove pisarne je Rolanda odsevala sreče!

Odgovor je bil jasen in brez obolevljanja:

Jasno je najprej, da ni govora o kaki obveznosti z nevernikom, čigar spreobrnitev je več ko dvomljiva, kajti druge opore ne bi imela nego človeško ljubezen.

Ker pa je za zakonsko življenje potrebna obojestranska ljubezen, ali vsaj nagajanje, bi tak zakon nadalje ne bil nič drugega nego vsakdanja laž, laž, ki je vse življenje ni mogoče zakrivati in ki bi imela sila nevarne posledice za skupnost in srečo družinskega življenja.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Delo in postopanje

Če je delavec prišel do kakih petdesetih, ga vsak podjetnik čez ramo pogleda. Prestar. Še višje gor in še huje je. Pa so mnogi še krepki in tudi voljni za primerno delo. Mnogi tudi niso za relief, in kdo hoče delati, temu je relief poniževalen.

V Kansas Cityju pa so nekateri 60 in 70 letniki ustanovili svoj "Fathers Club of Self-Projects," stopili v neko zadružno, prevzeli opuščeno tovarno in delujejo zdaj primerne stvari in jih sami prodajajo. S primernim delom si nekaj zaslužijo, zadovoljni so, ne čutijo se več ponižane, in roba se obnese.

Že pred depresijo sem videl in vidim zdaj še več mož, ki so še korenjaki, pa dan na dan postopajo in podpirajo razne vogale. Ali res ni dela, ne vem, duhomorno pa mora biti tako golo, če morda tudi prisiljeno postopanje. To jih bo več uničilo, kakor bi jih kakor primerno delo, saj še naprej velja "ptica za let, človek za delo."

Se že izlušča.

V Abesiniji grmi, in "kultura" ali vsaj "civilizacija" je bila postavljena za duri. Otrok ali ženska, če poči bomba, pade. Vidim, da diplomati pri Ligi narodov mečkajo in mečkajo, ker hočejo pač le mečkati. Italijani so najprej hudo zagnali, da "so" maščevali Aduwo, oziroma poraz pred 40 leti, zdaj govorijo tudi že o — zavojevanju, da so toliko teritorija pridobili, da bo zadostovalo za vse izseljence, da bo dosti bombaža, žita premoga, kave itd. Tlk raste pri jedi, ako bo uspelo in kazalo, bodo šli še dalje, to se razume. Liga utegne zadovoljna prikimati, ako bo mogoče priti do kake rešitve, in Italijani bodo imeli, kar hočejo imeti, dasi morda ne vsega, ker bi pobasali tudi ves svet v svoj žakelj, saj je naš Simon Gregorčič že pred leti pisal o — "zemlje lačnih."

Številke

Kake številke niso noben dokaz, to sem že večkrat poudaril. Toliko jih je tu, toliko tam. Kako značilno morejo biti te številke, kak dokaz se mora opirati na pravilne razloge. Razveseljivo znamenje za razmere v Čehoslovakiji je bilo, ko se je v Prahi zbralo nekaj sto tisočev na

evharistični kongres. Svobodomislecem in ateistom je bil ta kongres trn v peti, in tako so zlobnili skupaj tudi svoje privržence, in se jih je zbralo menda do 40 tisoč. Kakega vtisa menda niso napravili, saj ateističnega naroda ni, le posamezni ateisti so, in naj jih je v Prahi do 40 tisoč, ali v Rusiji nad tri milijone.

Iz moralno — verskega stališča moramo obžalovati tudi le enega ateista, tem bolj ako gre njih število v sto tisoče ali celo v milijone. Svobodomislecstvo je bilo med Čehi že od Husa hudo razširjeno. Vsaj pred vojsko je naša slovenska akademična mladina močno črpala iz čeških virov. Ti viri nikakor niso še usahnili, saj bo mladina večinoma tvorila vrste svobodomisleccev in polnila številke ateistov. Starejši akademiki, in med temi je predsednik Masaryk sam, prihajajo do boljših pojmov o življenju.

Iz zanesljivega osebnega vira sem dobil zadnje dni poročilo, da je glede ateizma, svobodomislecstva, komunizma, kar je vse eno in isto, med slovensko akademično mladino vrlo na hudem, saj pravi poročilo, da je takih skoroda do dve tretjini. Kakor je pokazala pravno akademična mladina povodom slovenskega evharističnega kongresa, se je obrnilo v tem oziru precej na bolje, nikakor pa ni dobro, ako toliko mladine zapade ateizmu in s tem materialističnemu svetovnemu naziranju. Inteligenca, mora biti in bo ostala voditeljica vsakega naroda. Kakor vodi ateistična inteligenca narod, kaže zopet najboljše Rusija. Očividno vse izkušnje z Rusijo niso izučile te mladine, kakor nora hoče z

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)
Tel. Canal 3817
CHICAGO

Kakovost Poštenost

A. F. WARHANYK

— LEKARNA —

Posluje preko 32 let.
2159 West Cermak Rd.
ogel Leavitt Street
CHICAGO, ILL.

Anton Grdina in Sinovi

POGREBNI ZAVOD IN TRGOVINA
S POHIŠTVOM

Naše podjetje obstoji že nad 30 let v zadovoljstvo našega naroda. Poznana da prodajamo najboljše pohištvo za zelo zmernih cenah in po željah tudi na lahka odplačila našim ljudem. Pogrebni zavod je moderno opremljen z opravami, nad 5000 pogrebov smo opremlili v zadovoljstvo našim ljudem.

6019 St. Clair Ave., 1053 East 62nd St.
CLEVELAND, OHIO
Telefon: Henderson 2088

Učite se angleščine iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Rd.

Chicago, Ill.

glavami skozi zid. Zid se ne podere, pač pa se razbijejo glave.

TO IN ONO

SAD KI ČISTI VODO

V Indiji rase zelo redko drevo, ki ga znanost imenuje "strychnos potatorum" in ki ima sad z nenavadnimi lastnostmi. Umazana voda, v katero pade takšen sadež se takoj ubriše in postane kristalno čista. Zadoštuje tudi nekoliko kapljic soka tega sadu, da se umazane snovi v vodi usedejo.

POJASNILA TAJNOST O PRINCU RUDOLFU

Dunaj, Avstrija. — Avstrijskim monarhistom je skrajno neljuba izjava, ki jo je podala princesinja Štefania, soproga bivšega avstrijskega prestolonaslednika Rudolfa, o zagonetni smrti svojega moža. Rudolf in neka baronica Vercera sta bila zaljubljena tako slepo, da sta sklenila izvršiti skupni samoumor, in to sta izvedela leta 1889 v neki lovski koči.

TRIJE PARI DVOJČKOV V ISTI DRUŽINI

Chicago Heights, Ill. — Družini Edwardu in Clari Schultz

so se pretekli ponedeljek rodili dvojčki, kar je že tretji slučaj v tej družini. Zakonca imata s tem skupaj 18 otrok. Mati je stara 42 let, oče pa 48.

TURKI MORALI ČAKATI NA CENZORJE

Istanbul, Turčija. — Za prebivalstvo v Turčiji je bila zadnja nedelja pusta in dolgočasna; ostati so namreč morali celi dan doma. Tako se je glasil vladni ukaz, namreč, da mora prebivalstvo čakati doma na cenzorje, ki so vodili štetje prebivalstva. Šele, ko se je zvečer dalo posebno znamenje s strelom iz topa, so mogli iti ljudje zopet ven na cesto, ki je bila celi dan zapuščena.

HITLER ČUVA NEVTRALNOST

Berlin, Nemčija. — Nemški vodja Hitler se je doslej obnašal popolnoma nepristransko v sporu med Ligo narodov in Italijo. Izrazil tudi se še ni nič, kako stališče bo zavzela Nemčija glede Liginega bojkota proti italijanskemu uvozu in izvozu. Kakor se izraža mnenje, ga utegne Anglija pridobiti, da bo izvajal pasivno resistenco proti Italiji, vendar pa je možno, da ga bodo kakik zdaj nepredvideni dogodki spravili na nasprotno pot.

VELIKA RAZPRODAJA slovenskih gramofonskih plošč

3 plošče za 99c

RAZPRODAJA TRAJA DO 1. NOVEMBRA 1935,
ALI DOKLER ZALOGA NE POIDE.

Zdaj je čas, da si preskrbite za mal denar lepo domačo slovensko petje, lepe slovenske valčke, koračnice, poskočnice, itd. rekordirane na Columbia in Victor ploščah. Take prilike najbrže več ne bo. V vašem interesu je, da si nabavite tekem te razprodaje čim več teh plošč morete.

Na razprodaji so samo tu v tem seznamu navedene plošče in ne druge. Za slučaj, da zaloga, katere tu navedene plošče poide in bi jo vam v takem slučaju ne mogli dati, navedite vedno v takem slučaju številko kake druge plošče, ki bi jo radi na mesto prvih, če bi nam slučajno poše.

Z naročilom je poslani potrebni znesek v Money Order, ali gotovini. Po C.O.D. (po poštnem povzetju) teli plošč ne pošiljamo radi previsokih poštinskih stroškov za C.O.D. V slučaju, da kdo želi, da se mu plošče pošlje po C.O.D. mu radi ugodimo, toda poštne stroške za C.O.D. damo h kupni ceni in jih mora naročnik plačati sam. Navadno poštino pa plačamo mi.

Plošče, ki so na razprodaji so:

Columbia plošče:

- 25010—RADUJ SE ČLOVEK MOJ, SVETI VEČER, poje duet Perdan & Perdan.
- 25057—SLOVENEK SEM, PERICE, poje moški kvartet Jadran.
- 25084—NOČNI ČUVAJ, PEVEC NA NTE, pojejo člani kvarteta Jadran.
- 25091—VSI VERNI KRISTJANI, OJ PASTIRČKI BOŽJI LJUBLJENCI, poje Anton Šubelj.
- 25116—DOBRO SREČO ZA KRAVO RDEČO, ŽIVELA JE ENA DEKLICA, Adria, spremlja Dajčman.
- 25130—VELIKONOČNA, 1. in 2. del, moški in ženski glasovi.
- 25131—LOVSKA, KDOR HOČE FURMAN BIT, ženski duet.
- 25138—VESELA URŠKA, valček, RIBENČAN URBAN, polka, igra Hojer Trio.
- 25139—KADAR BOŠ TI VANDRAT ŠEL, duet, USPAVANKA, duet, pojeta gđici Louše in Udovič.
- 25151—MAMICA MOJA, KESANJE, poje g. Anton Šubelj.
- 25165—PRI OKNU JE DEVA SLONELA, SPOMINEK, duet, pojeta Belle in Plut.
- 25166—MICKA, valček, V TIVOLI, valček, igra znameniti Lorandov orkester.
- 25168—OJ DEKLICA POVEJ MI TO... KO NA PLANINE, pojeta Bele in Plut.

Victor plošče:

- 23005—ZA VELIKONOČNO NEDELJO, 1. in 2. del, korni pevci Adrije.
- 23008—POD DVOJNIM ORLOM, krasna koračnica za ples. DUNAJ OSTANE DUNAJ, citre in Trio.
- 23010—DVA GORENJSKA SLAVČKA, SPOMIN NA BLEJ, ženski duet s sprem. klavirja.
- 23012—TO JE NEMOGOČE, dvokoračen ples, TAJNA LJUBEZEN, valček, igra orkester.
- 23018—KRASNA MARIČKA, šotič, V DIVNI DOLINI, znameniti Landlerjev orkester.
- 23025—PO JEZERU BLIZ TRIGLAVA, OH, OH, URA ŽE BIJE, poje Mirko Jelačin.
- 23026—POBIČ SEM STAR ŠE LE 18 LET, JURIJ BENKO, VZEMI LENKO, poje Jurij Jelačin.
- 23027—PA KAJ TO MORE BIT... MENE PA GLAVCA BOLI, poje Mirko Jelačin.
- 23028—VSI SO PRIHAJALI, MLINAR, poje Mirko Jelačin.
- 80332—AMERIKANEC NA OBISKU, 1. del, AMERIKANEC SE POSLAVLJA, 2. del, pevci Adrije s sprem. harmonike.
- 80333—V KRCMI, 1. in 2. del, pevci Adrije s harmoniko.
- 81204—ČARLOTTA, šotič, NA BREGU, valček, igra znameniti češki kvartet.
- 81454—OB TRGATVI, 1. in 2. del, pevci Adrije.
- 81455—KRANJSKA KORAČNICA, HOLZHACKER, koračnica, igra znameniti Olbrigs trio na citre

Manj, kakor tri plošče se ne razpošilja.

Naročila je poslani na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,

Chicago, Illinois

TISKOVINE

vse vrste za društva, trgovce in obrtnike izdeluje lično in točno

Slovenska tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois